

gjøre Regning paa noget Bidrag, som vel ikke var optaget paa Finantsloven, men som dog med større eller mindre Sikkerhed kunde bringes i Beregning; men, afføet fra, at disse Bidrag ikke have været til, hvad der efter et ligeligt Forhold maatte falde paa Monarchiets øvrige Dele, er det i ethvert Tilfælde vist, at en formelig Postering paa Finantsloven ikke i de nævnte Henseender har kunnet finde Sted; samt lige Udgifter, saavel Kongerigets særlige Udgifter som de fælles Udgifter, have maattet posteres paa den danske Finantslov, medens, derimod Indtagterne ikke i deres fulde Omfang have kunnet posteres derpaa. En vis Usikkerhed, om det calculerede Beløb fra de andre Statsdele vilde indkomme, har derfor stedse maattet finde Sted. Nu er derimod Forholdet anderledes. Hs. Majestæt Kongens Myndighed er fuldkommen oprettet i alle Landsdele, og den første Forpligtelse, der heraf følger for Regjeringen, er den, at drage Omhu for, at alle Statsdele komme til at deeltage, saavidt muligt, i et ligeligt Forhold baade hvad de fælles Statsindtægter og hvad de fælles Statsudgifter angaaer; men til denne Forpligtelse, som er af særlig Betydning for Hs. Majestæts Undersaatter i Kongeriget, der hidtil have baaret en saa uforholdsmæssig Deel, svarer paa den anden Side den Forpligtelse for Hs. Majestæts Regjering, at sørge for, at Budgettet affattes saaledes, at Rigsdagens medudgiftsbevilgende Myndighed ikke udstrækkes til den Deel af de fælles Udgifter, der efter et ligeligt Forhold bør falde paa de andre Statsdele. Der paahviler altsaa Hs. Majestæts Regjering den Forpligtelse, at fremlægge det danske Finantslovsforslag saaledes, at der virkelig kommer paa dette, hvad der med skellig Grund bør komme derpaa af Indtagterne og Udgifterne, men at der heller ikke, navnlig hvad de sidste angaaer, kommer Mere, idet Retfærdighed fordrer, at der for den Rigsdag, som kun repræsenterer en Deel af Hs. Maj. Lande, ikke kan findes nogen medudgiftsbevilgende Myndighed Sted med Hensyn til den Deel af Udgifterne, som bør falde paa de andre Landsdele. Hs. Maj. har derfor bestemt, at det Finantslovsforslag, som jeg nu skal have den Ære at forelægge, skal udarbejdes, som i det kongelige Ab-

ningsbudskab antydet, nemlig saaledes, at saavel de fælles Indtægter som Udgifter i et ligeligt Forhold falde paa Kongeriget, og Hs. Maj. har tillige billiget det Forslag af hans Regjering, at man som et ligeligt Forhold for Fordelingen af de fælles Indtægter og Udgifter mellem de forskellige Statsdele kunde antage det samme Forhold, der i en Række af Aar har været gjældende for Uvskrivningen til den fælles Hær, nemlig, at der paa Kongeriget falder $\frac{60}{100}$ og paa de øvrige Statsdele $\frac{40}{100}$, et Forhold, som tillige paa det nærmeste vil findes overeensstemmende med det indbyrdes Forhold mellem Folketallet i de forskellige Statsdele. Jeg skal ret strax komme til nærmere at oplyse, hvorledes, denne almindelige Regel er givet Anvendelse paa Detaillen, men tillader mig her at forudskikke den almindelige Bemærkning, at der ikke fra Hs. Maj. Regjeringens Side for Diebliffet vil blive gjort Skridt til at foretage nogen endelig Afregning mellem de forskellige Statsdele. En saadan Fordeling paa Finantslovsforlaget, som her er nævnt, angaaer det følgende Finantsaar, og har derimod Intet med Fortiden at gjøre. En saadan Afregning er ikke ved noget Skridt præjudiceret, og vil heller ikke ved det foreliggende Finantslovsforlags Antagelse blive det. Det er Hs. Maj. Regjeringens Mening, at en saadan Afregning, om den overhovedet nogensinde vil findes mulig paa den Maade, som de Fleste, der have tænkt over en saadan, maaskee have forestillet sig den, i ethvert Tilfælde neppe med Retfærdighed og uden Vilkaarlighed vil kunne foretages, førend der findes en samlet Lovgivningsmagt, som omsfatter alle Statsdelene; thi man opgjøre dette Mellemværende mellem Kongeriget og de øvrige Statsdele, som man vil, saa kan man være overbevist om, at, saalænge det ikke er den samme Magt, som afgjør det ifølge samme Magtfuldkommenhed, og paa samme Maade for alle Statsdele, vil der opstaae Klage over Prægravationer. Dette udelukker imidlertid ikke, at de øvrige Statsdele, ved Siden af, at de hver især have deres Byrde og deres Folger af Krigen at bære, som for Exempel de saakaldte Kasseanviisninger i Holsteen, dog allerede nu ved den Opgjørelse for næste